

skoler, biblioteksfilialer, plejehjem osv., og så tror jeg virkelig, at man med den her formulering har skabt en situation, hvor forventningerne bliver meget skuffede.

Jeg betvivler slet ikke, at ministeren har været ude og opleve engagerede borgere på landet, det er der heldigvis, og de vil gerne gøre noget, og der er også grund til at have en optimisme på det her område. Men jeg synes bare ikke, vi bidrager særlig meget, når vi skaber et fuldstændig falsk billede af de reelle forhold, og jeg synes specielt ikke, ministeren gør det, når han går ud med sådan en formulering her, for det er jo en kamp at få den minimale service, der er tale om.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Nu vil jeg bare sige, at hvis jeg kender ordførerne for forligspartierne ret, så tror jeg ikke, det varer 1 år, inden de ønsker at diskutere, hvordan det går. Det plejer at gå betydelig hurtigere, så det skal nok ske igen, at vi følger godt op på det, og det synes jeg er fint.

Må jeg ikke bare sige til hr. Ole Glahn: Jeg har været 20 år i en kommunalbestyrelse, og det har været en god tid. Jeg skal bare hilse og sige, at længe før man diskuterede noget om kommunalreform, diskuterede man skolenedlæggelser. Den debat har kørt i så mange år, og det har altid været en diskussion, man har haft ude i byrådene og kommunalbestyrelserne. Der, hvor man ikke har ønsket at nedlægge dem, er de blevet, og der, hvor man har ønsket at nedlægge dem, er de blevet nedlagt. Det bestemmer kommunalpolitikerne.

Jeg vil hjertens gerne deltage i en kommunalpolitisk debat om, hvordan og hvorledes sådan noget foregår, om hvad man kan prioritere og ikke prioritere. Jeg vil ikke blande mig i, hvad kommunerne gør i dag, men selve debatten om, hvordan man prioriterer, vil jeg da også godt have lov til at deltage i efter 20 år i en kommunalbestyrelse, hvor man har lyttet til meget af det, der er blevet sagt. Men de ideer, der kommer, har jo været diskuteret altid og har ingenting med den nye kommunalreform at gøre.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Der er vel ikke nogen som helst tvivl om, at når der er dynamik ude i en række landdistrikter, er det, fordi man derude i øjeblikket er under langt større pres, end man har været på noget tidligere tidspunkt, med den centralisering, som der

sker i og med kommunalreformen. Det er vel det, der gør, at masser af mennesker, der bor ude i tyndt befolkede områder, siger: Nu må vi selv forsøge at gøre noget.

Så er spørgsmålet vel, om det, der nu leveres her via de 500 mio. kr., der er sat af, er tilstrækkeligt til at give det løft til disse folk derude, som skal have en helt særlig hjælp. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at mange regnede med, at det i forbindelse med den rundtur, ministeren tog på i første omgang, var det dobbelte beløb, altså 1.100 mio. kr. Det blev så kun det halve. Men der er jo ingen tvivl om, at dynamikken fuldt ud skyldes, at man kan se, hvordan det går, hvis ikke man gør noget.

Det er jo rigtigt, at der hidtil på det, der hedder akse 3 og 4, har været afsat 75 mio. kr., og at det så herefter bliver 110 mio. kr. pr. år, og at det er et større beløb. Men spørgsmålet er jo, når man ser, hvad der ellers er i omløb, hvor meget det flytter på de store områder. Bare til sammenligning vil jeg spørge: Når vi taler om de 500 mio. kr., er ministeren vel enig i, at målt op imod f.eks. landbrugsstøtten, som er på 7.000 mio. kr., så er det meget, meget lidt, der bliver tilbage til de ca. 700.000 mennesker, der bor i mere tyndt befolkede områder?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Nu vil jeg først sige, det er mærkeligt at diskutere landbrugsstøtten i sammenhæng med et landdistriktsprogram, for de har sådan set ingenting med hinanden at gøre. Men jeg diskuterer gerne landbrugsstøtten og landbrugsstøttens størrelse.

Når jeg er udeomkring i landet, som hr. Jens Peter Verner siger, så diskuterer vi meget lidt spørgsmålet om de 550 mio. kr. Men jeg kan jo høre, at hele oppositionen har fokuseret på at sige, at dansk landdistriktspolitik består i at fortælle folk, at dengang ministeren rejste rundt første gang – da havde vi også mere tid til det, nu er vi kommet i bekneb med tid i 2007 – var tallet et andet, selv om det, der bliver brugt over 7 år, er det samme. Jeg tror altså, det er sådan en diskussion, vi har helt for os selv herinde.

Kl. 12.00

Jeg kan i hvert fald sige, at det, man interesserer sig for, når jeg skal forklare udeomkring, er: Bliver de 6,2 mia. kr. brugt, eller bliver de ikke brugt? De bliver brugt. Godt! Og med hensyn til, om det bliver det ene år eller det andet år, tror jeg, at folk har en stor nok indsigt i økonomi til at kunne sige, at de sådan set hellere vil have, at